

dertil føje endnu et Svar. Det ærede Medlem udtalte Ønske om, at der i højere Grad end hidtil blev givet Landlov til de faste Fyrbødere, som er knyttede til Flaadens Skibe, i den Tid, Skibene ligger her inde i Havnen, idet han mente, at mange af dem som gifte havde et naturligt Krav paa at komme oftere hjem. Jeg kan dertil svare, at naar Skibene nu kommer tilbage til Vinter, vil der blive givet udvidet Landlov til de Fyrbødere, det ærede Medlem talte om.

Jeg skal dernæst vende mig til det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik). Det ærede Medlem fremdrog først og fremmest Spørgsmaalet om Underofficerernes Uddannelse og omtalte den Kommission, der under forrige Rigsdagssamling blev nedsat til at forberede de Lovbestemmelser, der i Henhold til § 234 i Hærloven skal træffes, og hvorom Forslag skal fremsættes inden Udgangen af 1914. Denne Kommission har nu afgivet Betænkning; det er et særdeles omfangsrigt Værk, og jeg tør ikke sige, at jeg er kommet til Bunds i det endnu, men jeg kan dog oplyse enkelte Ting derom. Jeg kan for det første sige, at Kommissionen har gjort et meget grundigt Arbejde, og dernæst, at de samme Anskuelser, som er herskende indenfor de toneangivende Kredse i Underofficersverdenen, i Kommissionen er blevet forfægtet med særdeles stor Dygtighed. Kommissionen er paa de fleste Omraader uenig, jeg kan gerne sige meget uenig. Paa eet Punkt er der imidlertid Enighed, nemlig med Hensyn til Forfremmelsesformen for Underofficerernes Vedkommende. Medens der hidtil har fundet regimentsvis Forfremmelse Sted, har det i Underofficerskredse været meget stærkt ønsket i Stedet at faa en vaabenvis Forfremmelse. Kommissionen foreslaar enstemmigt at gaa over til den vaabenvis Forfremmelse. I øvrigt har Kommissionen jo ingenlunde omfattet hele det Omraade, hvorpaa der tænkes og maa tænkes ved Bestemmelserne i Hærlovens § 234, ikke engang hele Spørgsmaalet vedrørende Underofficerernes Uddannelse, ikke Spørgsmaalet om de særlige Skoler og endnu mindre naturligvis Spørgsmaalet om Uddannelse af Korletter og Officerer; det forekommer mig derfor allerede af den Grund, foruden af Hensyn til den Uenighed, der har raadet indenfor Kommissionen i afgørende Spørgsmaal, nødvendigt, at Sagen behandles yderligere, før Lovforslag fremsættes. Den Tankegang, det ærede Medlem var inde paa, at det vilde være rigtigt at søge nedsat en større Kommission, der behandlede Spørgsmaalene i al Almindelighed, og som omfattede Politikere,

Skolemænd og Repræsentanter for Officerskorpset og Underofficerskorpset, forekommer mig naturlig og praktisk.

Det ærede Medlem nævnedes dernæst Ønsket om, at de faste Underofficerer kunde blive fri for at marchere med Gevær og Tornyster. Det er et i Underofficerskredse stærkt udbredt Ønske og efter mit Skøn et meget forstaaeligt Ønske. Sammen med dette Spørgsmaal staar forskellige andre Spørgsmaal af mindre Rækkevidde, og alle disse har jeg taget op til Undersøgelse og Afgørelse. Jeg haaber i en nærmere Fremtid at komme til et Resultat i saa Henseende. Om Enkeltheder vil det vel imidlertid ikke være praktisk at udtale sig paa dette Tidspunkt.

Det ærede Medlem gjorde endvidere nogle Bemærkninger med Hensyn til den militære Straffelovgivning og dens Gennemførelse i det daglige Liv. Det ærede Medlem understregede, at en af de Vanskeligheder, man her staar overfor, er den, at de underordnede, og navnlig de menige, ikke føler sig særlig dristige ved at fremføre Klager over deres overordnede; de frygter deraf ubehagelige Følger. Hvad enten denne Frygt nu er mere eller mindre begrundet, er der ingen Tvivl om, at den findes, og at det er en af de største Vanskeligheder, man i det hele taget staar overfor paa dette Omraade. Det var en særlig Grund til, at jeg her i Salen benyttede Lejligheden til at fremhæve, at den militære Straffelov ikke savner Bestemmelser, der kan danne et Værn overfor mulige Overgreb fra Officerernes og andre Befalingsmænds Side, og dertil knyttede det Ønske, at man vilde benytte dette Værn. Det kan benyttes, naturligvis, ved at de menige selv fremfører Klager i Tilfælde, hvor de mener at være forurettede; men det kan ogsaa benyttes ved, at disse Klager bringes frem paa anden Vis. Det var min Tanke at fremhæve, at Medlemmer her i Salen kunde fremføre Klager, der blev forebragt dem. Ærede Medlemmer vil maaske indvende, at de i saa Fald tidt vilde komme til at gøre sig til Talsmænd for uberettigede Klager, og det maa vistnok erkendes, at dette vil man være udsat for. Men selv om det nu skulde vise sig, at en Klage var uberettiget, sker derved ikke andet, end at det bliver oplyst, at dette har været Tilfældet. Og opnaar man blot i et enkelt Tilfælde at gøre en Uret, der er begaaet overfor en eller anden, god igen, forekommer det mig, at ærede Medlemmer vilde have fuld Løn for det Ansvar og det Besvær, de har paataget sig ved at fremføre den Art Klager.

Det ærede Medlem var jo glad ved Tanken om at føre en Reform af Straffelov-